

לי הודה המלך :

שיהודה עבד יושע המושיח ואחיו
יעקב אל-הנגידאים המקדשים
באליהם האב ונשمرין בישוע המושיח : חסיד²
לכם ושלום ואהבה ורבה : ידידים כאשר³
מחרתי שידראד לבתוב אליכם על-תשות בלבנו
עליל לבתוב אליכם ולהתחמגון להעפיל על-האמינה
אשר נתנה פעם אחת אל-קדושים : כי אנשי⁴
אחים אשר נקבעו מוקדם אל-המשפט הוה
באו במרקה רשות להפקידים את-יתון אלהינו
לזה ויבחו באלים אדני לבבו ובאדנו
ישוע המושיח : ואבמי להזיר אתכם ופעם ה
אתה ירעטם כי יהוה בהוציאו את-העם מארץ
מצרים לאביר אחריבן את אשר-לא האמיןו :
ואת-המלך אחים אשר לא שמרו את-ראשיהם⁶
ויעבו את-מושבם שמר תחת אפל למשפט
יום הנadol במזירות עולם : כסודם נעמלה⁷
והערים מסביביהם ננו בךך הזאת כמוהם
ונלכו אחריו בשדר אחר הוישמו למשל לשבול
ארת-גימת אש עלם : וקמו-גן תגדרמים⁸
האה

רלא 231 EP. JUDÆ.

האלה מטעמים אתי-הקשר ובירום אתי-הקדם שלה
ו-ויתרפי אתי-המקבדים : ומיבאל שרד-המלךים
בתחבוחו עם חשון וווכח על-גנות משה לא
מלאו לבו להבוא אליו גדופת המשבט רק
יאמר גער יהונה קד : ותפה מרפי את א-שר-
לא זרע ואת א-שר-זידע בדרכם בתיות בערות
ו-ו באלה נשחתו : אווי להם כי בדרכך קין הילנו
וישטפו אל-התועת בלעם בעבור שבר ובMRI
12 קרח נאבדו : מום הפה במרוחיקם באכלם
עמכם ברעות אתי-גופשם בעלי וראח עגנים בלי
מים גשואים ברוחות עזים אשר פרים ירקי
13 בעלי פרי מתרים פעמים משראשים : גלי חיים
הפלרים המנמאים בلمות נפשם בקבים געם
14 אשר נשמר אליהם אף לחשכה לשלים : ועל-
אליה התנבה חנוך שביע לארם לאמר הנה
טו בא אדני ברובות קדוושו : לעשות משבט
על-כל ולחותם אתי-בל-חרשעם על-כל-פאליהם
רשעתם אשר הרשעו ועל-בל-הקשורת אשר
16 דברו עליו המטאים הרשעים : אלה מלנים
אנחים הלבים אתיי תאומיהם ופימו דבר נאות
17 מבורי פנים בעבור שבר : ואתם זדים זכרי
את-הרבירים הנאמרים מקדם על-פי מלאכי
18 אלגנו ישוע המשית : כי אמרו لكم כי
באחריות העת והיו לצים הלבים אתיי תאומיהם
19 הרשות : הפה אשר גבלו אתי-גופשם בדרכם
ב-וות און למו : ואתם זדים בכנותם ברות
אמונתכם הרקודה מaad ובתחפלכם ברות
21 חקלש : שמרו אתי-גופכם באחבת אללים
וקיו אל-חסד אדגנו ישוע המשית לחי עולמים :
ועל

אגרת יהורה המלך

יעל-אליה חוסו סבדייו : ואת-אליה תושיע ²²
ביראה למתוף מונ-קאש ושנאו אתי-רבנד אשר
לו מום חקשר : ולאשר נבל לשומרכט בלי ²³
מברזול ולהעמיד אתחטט טמיינט לפני קבוז
געלה : לאלהום חכם לבחו כושיענו לוכה
קבוד וגילה כת ושלתו מעטה
וילקל-עולםם
אמן :